

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoCsp/21/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118361374
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:6118361374.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudkýň JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Zuzany Stolárovej vo veci žalobcu KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., Hradec Králové, Československé armády 954/7, Česká republika, IČ: 24 785 199, zast. Advokátskou kanceláriou Gallo, s.r.o., Martin, Jilemnického 4012/30, IČO: 36 715 352, proti žalovanej H. K., T.. XX.XX.XXXX, W. XXX, o zaplatenie 504,98 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č. k. 5Csp/3/2019-172 z 25.09.2020

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok.

II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1.Okresný súd Rožňava (ďalej len súd), v poradí druhým rozsudkom, zamietol žalobu (výrok I.) a nepriznal žalovanej nárok na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania (výrok II.).

2.1.Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia 504,98 eur s príslušenstvom. Žalovaná namietala aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu a vzniesla aj námietku premlčania. Súd najprv rozhodol rozsudkom z 01.04.2019 sp. zn. 5Csp/3/2019-103, ktorý bol po odvolaní žalobcu uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/266/2019-153 z 19.02.2020 (právoplatné 18.03.2020) zrušený a vrátený súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Súd vec právne posúdil podľa § 45 ods.1, § 185, § 516 ods.1,2, § 526 ods.1,2 OZ a konštatoval, že 28.09.2015 bola medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 612886667.

2.2.Zmluvou o postúpení pohľadávok z 16.12.2016 (účinná 16.12.2016) medzi žalobcom a veriteľom zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 612886667, bola pohľadávka z predmetnej zmluvy postúpená na žalobcu. Oznámenie o postúpení pohľadávky z 16.12.2016 adresované dlžníkovi, spolu s podacím hárkom z 18.09.2018 nespĺňa zákonný predpoklad splnenia notifikačnej povinnosti postupcom voči dlžníkovi, preto bolo potrebné, aby postupník preukázal zmluvou o postúpení, že na žalobcu bola postúpená pohľadávka žalovaného.

2.3.V bode 17 odôvodnenia súd vychádzajúc z právnej úpravy a relevantnej súdnej praxe konštatoval, že predložené oznámenie o postúpení pohľadávky z 16.12.2016 dlžníkovi (žalovanej) bez ďalšieho nepreukazuje aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu na uplatnenie pohľadávky v súdnom konaní. Listina (podací hárok) nepreukazuje, že práve uvedené oznámenie o postúpení pohľadávky v mene spoločnosti Provident Financial, s.r.o. vzťahujúce sa k zmluve o úvere sa aj skutočne dostalo do dispozičnej sféry žalovanej (podací hárok preukazuje len odoslanie zásielky na miesto bydliska žalovanej). Dôkazné bremeno preukázania doručenia oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanej pritom v konaní zaťažovalo žalobcu, ktorý z preukázania tejto skutočnosti vyvodzoval pre seba priaznivé právne následky (preukázanie aktívnej vecnej legitimitácie v konaní). Dôkazné bremeno ohľadom

postúpenia pohľadávky mal žalobca uniesť buď preukázaním doručenia oznámenia postupcu (Provident Financial, s.r.o.) o postúpení pohľadávky voči žalovanej alebo predložením tvrdenej zmluvy o postúpení pohľadávky (§ 516 ods. 1 a 2 OZ). Na doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanej v rámci príloh žaloby pritom nebolo možné prihliadať, pretože jednak povinnosť doručiť uvedené oznámenie má podľa § 526 ods. 1 OZ postupca ako svoj prejav vôle a súčasne uvedené oznámenie odkazovalo na zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorým mala byť pohľadávka postúpená obchodnej spoločnosti KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., kým žalobca v žalobe tvrdil, že spornú pohľadávku mal nadobudnúť zmluvou o postúpení pohľadávok.

2.4.O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 v spojení článkami 4 a 17 Základných princípov CSP a nakoľko mala žalovaná v konaní úspech avšak žalovanej žiadne trovy konania nevznikli, žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania nepriznal.

3.1.Proti uvedenému rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods.1 písm. d), f) a h) CSP a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodovanie. Súčasne si uplatnil trovy odvolacieho konania a súhlasil, aby odvolací súd rozhodol bez nariadenia pojednávania.

3.2.Žalobca sa nestotožnil s právnym záverom súdu odôvodňujúcim nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. S poukazom na § 151 a § 185 CSP konštatoval, že žalovaná nijakým spôsobom nespochybnila tvrdenie žalobcu o tom, že jej bolo doručené oznámenie o postúpení pohľadávky z 16.12.2016 a v zmysle vyššie uvedených ustanovení CSP je otázka doručenia predmetného oznámenia nespornou skutočnosťou. Uvedol tiež, že súd z vlastnej iniciatívy začal spochybňovať tvrdenia žalobcu ohľadom doručenia oznámenia o postúpení pohľadávky, čím znemožnil žalobcovi predložiť predmetnú zmluvu o postúpení pohľadávky z 16.12.2016.

3.3.Žalobca následne konštatoval, že relevantné oznámenie postupcu žalovaného o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka, poukázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline z 30.11.2015 sp. zn. 8Co/564/2015 a rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/210/2001 z 11.06.2003 a poukázal tiež na to, že z rozhodovacej praxe súdov je zrejmé, že súdy v obdobných stovkách prípadov vyhovelí návrhu žalobcu a mali za to, že žalobca má v konaní aktívnu vecnú legitímáciu.

4.Žalovaná vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že súd prvej inštancie dostatočne, rozsiahlo, vyčerpávajúcym a dostatočným spôsobom odôvodnil svoje rozhodnutie, uviedol právny názor o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie a opísal skutočnosti, ktorými aj riadne odôvodnil svoje rozhodnutie. Keďže je odvolanie žalobcu nedôvodné, navrhla odvolaciemu súdu, aby potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny.

5.Ďalšie vyjadrenia podané neboli.

6.Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods.1 CSP a contrario, v rozsahu danom § 379, § 380 ods.1,2 CSP z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie je nedôvodné a rozsudok je vecne správny, z toho dôvodu ho odvolací súd podľa § 387 ods.1,2 CSP potvrdil.

7.Žalobca uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. d) CSP (iná vada, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci) Tento odvolací dôvod dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Príkladom takejto vady môže byť nesprávne realizovaná manuálna povinnosť súdu (a to tak v prípade, keď bola poskytnutá v užšom rozsahu, ako aj v prípade jej realizácie v širšom než zákonom predpokladanom rozsahu), pochybenia vo vykonanom dokazovaní (napr. vykonanie nezákonne získaného dôkazu bez splnenia predpokladu uvedeného v článku 16 ods.2, alebo vypočutie relevantného svedka bez poučenia o práve odoprieť výpoveď), porušenie viazanosti súdu inými rozhodnutiami alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu.

8.1.Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú

v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

8.2. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP.

9. Žalobca uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

10.1. Odvolací súd po oboznámení sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia uvádza, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, osvojuje si dôvody napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. V predmetnej veci nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybnili správnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia.

10.2. Namietané odvolacie dôvody neboli naplnené. Súd prvej inštancie vykonané dôkazy vyhodnotil podľa § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, podal výklad právneho posúdenia skutkového stavu podľa relevantných hmotnoprávnych zákonných ustanovení. Zistenia súdu majú vecné i logické zakotvenie a prijaté skutkové a právne závery sú odôvodnené zrozumiteľne a v súlade so zmyslom a účelom aplikovanej zákonnej úpravy.

10.3. S dôvodmi napadnutého rozsudku sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods.2 CSP), keďže ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci.

11. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd dopĺňa:

12. Podľa § 295 CSP súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

13. Podľa § 45 ods.1 OZ prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

14. Podľa § 526 ods.1,2 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

15. Odvolací súd konštatuje, že tvrdenie žalobcu o nespornosti aktívnej vecnej legitímácie neobstojí, jednak s poukazom na § 295 CSP, ale zároveň žalovaná v podaní z 01.04.2019 č. I. 98 spochybnila predmetné postúpenie pohľadávky a uviedla, že jej nikdy nebolo zo strany veriteľa oznámené, že Provident postupuje pohľadávku na žalobcu.

16.Keďže pohľadávku možno platne postúpiť novému veriteľovi (postupníkovi) bez vedomia dlžníka, zákon v § 526 OZ ukladá pôvodnému veriteľovi (postupcovi) povinnosť bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi, že došlo k postúpeniu pohľadávky. Právne účinky postúpenia aj voči dlžníkovi nastanú až okamihom, keď bol dlžník upovedomený o postúpení pohľadávky.

17.Relevantné oznámenie o postúpení pohľadávky preukazuje bez ďalšieho aktívnu legitimáciu žalobcu v spore. Súd z takéhoto postúpenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení.

18.1.Odvolací súd poukazuje na body 17. a 18. odôvodnenia napadnutého rozsudku a dodáva, že z podacieho hárku na č. I. 21 súdneho spisu nevyplýva nič iné než to, že „nejaká“ zásielka bola žalovanej zasielaná na adresu Jarná 353/29, 048 01 Rožňava.

18.2.Z predloženého podacieho hárku nie je možné identifikovať písomnosť, ktorá bola doručovaná. Súd sa môže (vzhľadom na dátum odoslania 18.09.2018 a dátum uvedený na Predžalobnej výzve z 17.09.2018 a vzhľadom na to, že len na týchto dvoch listinách je uvedená adresa žalovanej Jarná 353/29, 048 01 Rožňava) domnievať, že žalovanej bola doručovaná práve táto písomnosť.

18.3.Súd zároveň konštatuje, že žalobcovi sa nepodarilo preukázať, že by v zmysle § 45 ods.1 OZ dostal akúkoľvek písomnosť do dispozičnej sféry žalovanej. Súdu nie je zrejmé, prečo žalobca doručoval písomnosť adresovanú žalovanej na adresu Jarná 353/29, 048 01 Rožňava. Z výpisu z registra obyvateľov SR má súd za preukázané, že žalovaná má evidovanú adresu trvalého pobytu Lipovník 186, Lipovník od roku 2010. Rovnaká adresa je uvedená aj v žalobe (č. I. 6 súdneho spisu), Oznámení o postúpení pohľadávok z 16.12.2016 (č. I. 24), Dohode o započítaní pohľadávok z 28.09.2015 (č. I. 26), Žiadosti o predčasné splatenie úveru z 28.09.2015 (č. I. 28), Zmluve o spotrebiteľskom úvere z 28.09.2015 (č. I. 29), Zmluve o poskytnutí služby komfort z 28.09.2015 (č. I. 31). Na rovnakú adresu žalovanej doručoval aj súd a z rovnakej adresy boli doručované písomnosti žalovanej.

18.4.Z vyššie uvedeného odvolací súd konštatuje, že žalobcovi sa nielenže nepodarilo preukázať, že by žalovanej doručoval oznámenie o postúpení pohľadávok, zároveň jediný podací hárok, ktorý v priebehu konania súdu predložil preukazuje odoslanie písomnosti na adresu inú, ako je adresa trvalého pobytu žalovanej resp. adresa, ktorú uviedla vo všetkých písomnostiach doložených žalobcom. Z toho dôvodu, aj keby súd pripustil, že predmetný podací hárok preukazuje odoslanie oznámenia o postúpení pohľadávok, nič by to nezmenilo na skutočnosti, že daná písomnosť sa nedostala do dispozičnej sféry žalovanej v zmysle § 45 ods.1 OZ, nakoľko bola doručovaná na inú adresu než je adresa trvalého pobytu žalovanej, resp. adresa uvádzaná vo všetkých písomnostiach týkajúcich sa predmetného zmluvného vzťahu.

19.Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že žalobca súdu nepredložil ani tvrdenú zmluvu o postúpení pohľadávok, na ktorú odkazuje v podanej žalobe (Zmluva o postúpení pohľadávok z 16.12.2016).

20.1.Nakoľko žalobca nepreukázal, že by sa oznámenie pôvodného veriteľa o postúpení pohľadávok dostalo do dispozičnej sféry žalovanej a zároveň nepredložil v priebehu konania (ani odvolacieho) zmluvu o postúpení pohľadávok, odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v konaní.

20.2.Aktívnou vecnou legitimáciou sa rozumie, také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitimáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitimácii nevyсловí, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal. (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009)

21.Za tohto stavu odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

22.Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

23.Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech, preto nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovanej súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože jej preukázateľne v spore žiadne trov odvolacieho konania nevznikli.

25. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.